

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Győrött, 2009. május 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2008. június 19. napján kihirdetett 1.Bf.408/2008/6. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A fegyházbüntetésbe beszámítja a vádlott által a másodfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A harmadfokú eljárásban 3.000 (háromezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Városi Bíróság a 2008. április 8. napján kelt 7.B.1783/2007/61. számú ítéletében bűnösnek mondta ki vádlottat 1 rb lopás büntetében (Btk.316.§ (1), (2) bekezdés c./ pont), 1 rb közokirattal visszaélés vétségében (Btk.277.§ (1) bekezdés), 6 rb csalás büntetében (Btk.318.§ (1), (2) bekezdés c./ pont, (4) bekezdés b./ pont), melyből 3 rb cselekmény kísérleti szakban maradt, 1 rb magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§), 3 rb egyedi azonosító jel meghamisításának büntetében (Btk.277/A.§ (1) bekezdés a./ pont), 1 rb lopás vétségében (Btk.316.§ (1), (2) bekezdés c./ pont).

Ezért a vádlottat, mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett egy korábbi elítéléséhez fűződő feltételes szabadság megszüntetéséről, megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható, beszámítást alkalmazott, a magánfelek polgári jogi

igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, továbbá határozott a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet felmentő rendelkezéseket is tartalmaz: vádlottat az ellene emelt 3 rb csalás büntette (Btk.318.§ (1), (2) bekezdés c./ pont, (4) bekezdés b./ pont) vádjá alól felmentette a Be.331.§ (1) bekezdése és a Be. 6.§ (3) bekezdés a./ pontja alapján.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból, és az ahhoz fűzött indokolásból kitűnik, hogy a felmentések a IV.3., IV.4. és IV.7. tényállási pontokat érintik. A városi bíróság álláspontja szerint egyik esetben sem valósultak meg a csalás törvényi tényállási elemei. A vádlott **10.sz.személyt**, **11.sz.személyt**, **15.sz.személyt** nem ejtette tévedésbe, bár szándéka a jogtalan haszonszerzésre irányult, azonban kárt nem okozott. Cselekménye kísérletként sem értékelhető, mert önkéntes elállása folytán maradt el a bűncselekmény befejezése, hiszen mindhárom esetben a vádlott, miután a tévedésbe ejtés nem sikerült, önként elhagyta a helyszíneket anélkül, hogy a sértettektől az ellenőrzés elmaradása miatt pénzt kért volna.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a 3 rb csalás büntette alóli felmentés miatt a bűnösségének kimondása érdekében, továbbá fegyház fokozat megállapításáért fellebbezett. A vádlott és a védő elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2008. június 19. napján kelt 1.Bf.408/2008/6. számú ítéletével a Veszprémi Városi Bíróság 7.B.1783/2007/61. számú ítéletét megváltoztatta.A vádlottat bűnösnek mondta ki további 3 rb csalás büntettének kísérletében, megállapította egyrészt, hogy 1 rb lopás büntette a Btk.316.§ (1), (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pontja szerint minősül, másrészt, hogy a 9 rb csalás büntettéből 7 rb kísérlet. A szabadságvesztés büntetést 4 évre súlyosította azzal, hogy a végrehajtási fokozat fegyház. Egyebekben - a bűnügyi költségről szóló rendelkezés korrigálásával - az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Beszámítást alkalmazott és határozott a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során az I-V. tényállási pontokban írt történeti tényállást túlnyomó részt megalapozottnak találta. A IV/3. tényállásból mellőzte „a cselekményétől önként elállt” szövegrészt, és pontosította azzal, hogy nem tudta tévedésbe ejteni. Hasonlóképp a IV/4. tényállásban mellőzte az önkéntes elállásra történő utalást, és pontosított úgy, hogy a vádlott nem tudta tévedésbe ejteni a sértettet.

Ezután megállapította, hogy az elsőfokú bíróság mindazon ítéleti tényállási pontokban (I/1., I/1/A., II., III., IV/1., IV/2., IV/5., IV/6., V.), amelyekben a vádlottat marasztalta, törvénysértés nélkül vont le következtetést a vádlott bűnösségére. A III. tényállásban

írt cselekmény minősítését változtatta meg akként, hogy a csalási cselekmény kísérleti szakban maradt, illetve a I/1/A. tényállásba foglalt 1 rb lopás büntettének jogi minősítését egészítette ki, és megállapította, hogy helyesen a Btk.316.§ (1), (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont szerint minősül.

Azonban tévedett az elsőfokú bíróság - fejtette ki a megyei bíróság - a bűnösség megállapítása körében, amikor az ítéleti tényállás IV/3., IV/4., IV/7. pontjaiban foglalt - lényegében helyesen megállapított tényállásokból kiindulva - felmentette vádlottat az ellene emelt 3 rb csalás büntettének vádja alól.

A bírói gyakorlat és eseti döntések említésével állást foglalt abban, hogy a vádlott mindhárom esetben a közvetlen lelepleződés egyértelmű veszélye miatt hagyta el a helyszínt, a bűncselekmények befejezését külső körülmények gátolták meg. Továbbá abban is tévedett a városi bíróság, hogy a vádlott a megtévesztő magatartást még nem kezdte meg, csak a feltételeket biztosította. Tűzoltóként ellenőrzést színlelve megkísérelte a sértetteket tévedésbe ejteni, ekként a csalás törvényi tényállási elemének a megvalósítását megkezdte. Nem sikerült a tévedésbe ejtés, de a vádlott ennek érdekében mindent megtett. A bűncselekmények elkövetését a tévedésbe ejtő tevékenység elindításával megkezdte, azonban befejezni nem sikerült - hirtelen jelentkező külső körülmények gátolták meg -, így kísérleti szakban maradtak.

Ezen indokokra figyelemmel a vádlottat bűnösnek mondta ki további 3 rb, a Btk.318.§ (1), (2) bekezdés c./ pont, (4) bekezdés b./ pontban meghatározott csalás büntettének a Btk.16.§-a szerinti kísérletében.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott és védője fellebbezést jelentettek be.

Harmadfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.165/2008/1-II. számú átiratában a másodfokú bíróság ítéletét megalapozottnak, a tényállást hiánytalannak nevezte, amely teljes körűen tartalmazza a vádlott terhére rótt valamennyi bűncselekménnyel kapcsolatos tényeket. Törvényes a bűnösségre vont következtetés, a minősítések helyénvalóak, a másodfokú bíróság maradéktalanul eleget tett indokolási kötelezettségének is. A járulékos kérdésekben szintén helytállóan döntött. Ezért a Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A harmadfokú bíróság nyilvános ülésén megjelentek az érintettek. A vádlott és a védő fellebbezését fenntartotta.

A védő perbeszédében a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint védelem abban a három esetben, amelyek tekintetében a bíróságok a büntetőjogi felelősség tekintetében ellentétesen foglaltak állást, önként elállt a bűncselekmény elkövetésétől. A városi

bíróság által kiszabott büntetést találta arányosnak, ebben a körben az enyhítő körülményeket hangsúlyozta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát. Hangsúlyozta, hogy a vádlott mindent megtett a bűncselekmény elkövetése érdekében, külső hatások akadályozták meg, ezért önkéntes elállásról nem lehet beszélni. A másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott csatlakozott védőjéhez.

A Győri Ítéltábla a fellebbezéseket alaptalannak találta.

Az ítéltábla a Be. 387.§ (2) bekezdésének megfelelően, a vádlott valamennyi bűncselekményére vonatkozóan bírálta felül a másodfokú bíróság ítéletét. Az első- és a másodfokú bírósági eljárás megfelelt a jogszabályi előírásoknak, olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi felülvizsgálatát akadályozta volna.

A másodfokú bíróság a lefolytatott teljes felülbírálat során helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú bíróság a törvényes és megfelelő körben elvégzett bizonyítás eredményeként, a bizonyítékok helyes értékelésével megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú bíróság ezért a felülbírálatnál irányadó tényállásra tekintettel volt olyan helyzetben, hogy lényegében azonos tényállás mellett a megfelelő jogi következtetést levonja.

A megalapozott tényállás megfelel a bizonyítékok tartalmának, az egyes tények és adatok helyes értékelésével került megállapításra. A városi és megyei bíróság az indokolási kötelezettségét teljesítette. A tényállás megalapozottságát illetően kétség nem merült fel.

Ez vonatkozik azokra a tényállási részekre is, amelyek tekintetében a városi bíróság felmentő, a megyei bíróság pedig marasztaló rendelkezést hozott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz érdemben nem nyúlt a másodfokú bíróság azokban az esetekben sem, ahol a bűnösség kérdésében ellentétesen döntött. Tulajdonképpen a jogi indokolás értékelése szerinti, és ahhoz tartozó gondolatmenetből egy-egy utalást illesztett a történeti részhez. Ekként azok jogi következtetéseknek minősíthetők. Ugyanis az említett cselekményeknél - **A.Hotel, V.Panizó, P.Csárda** - az elfogadott tényállásból téves anyagi jogi következtetést vont le az elsőfokú bíróság. Ez abból fakadhatott, hogy károkozás nem következett be, tehát adott esetekben nem érte hátrány a sértetteket, mert ők nem hittek a vádlottnak, nem tudta őket félrevezetni, megtéveszteni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy nem történt bűncselekmény. Ezek az esetek is beleillenek a vádlott által elkövetett cselekmények sorába, ahol a csalásban, illetve a kapcsolódó lopási, okirati cselekményekben felelőssége megállapítást nyert. A vádlott tűzoltónak adta ki

magát, tűzvédelmi ellenőrzéseket helyezett kilátásba, ruházata, gépjárműve erősítette ezt a látszatot. Az említett esetekben a vádlott visszavonult, és nem folytatta tovább a megkezdett, megtévesztő magatartását, mert a kiszemelt áldozatok úgy léptek fel vele szemben, amely egyértelművé tette számára, hogy nagy a lebukás kockázata. Amikor valótlanul állítva tűzoltóként lépett fel, és vizsgálatot helyezett kilátásba, jogtalan, megtévesztő magatartást tanúsított. A célzat is ismert, a jogtalan haszonszerzési, illetve károkozási szándék egyértelmű a körülményekből. A vádlott által kifejtett megtévesztő magatartással a csalás büntettének kísérlete tehát megvalósult, függetlenül a sértetti oldaltól. Mivel az elkövetési magatartás félbeszakadt, a károkozás elmaradt, ezért befejezetlen kísérletről van szó. Ezt nem ismerte fel a városi bíróság, a tévedést a megyei bíróság korrigálta, és az anyagi jogi szabályoknak megfelelő döntést hozott. Indokolása részletes és kimerítő, jogi értékelését az ítélet tábla mindenben osztotta.

Azzal a kérdéssel is kellő alapossággal foglalkozott, hogy az önkéntes elállásra vonatkozó vádlotti védekezés miért nem foghatott helyt. A cselekményt nem folytatta tovább a vádlott, ami teljesen egyértelműen azzal függött össze, hogy egy közvetlen lelepleződés egyértelmű veszélye rémlett fel előtte, vált kézenfekvővé azáltal, hogy ez a fajta tevékenység sokáig nem gyakorolható, mert ismertté válik az érintettek körében, hogy csaló jár a környéken.

Fentiekre figyelemmel az irányadó tényállásban rögzített adatokból a másodfokú bíróság helytálló megállapításokra jutott, a vádlott bűnösségére okszerűen következtetett, törvényesen minősítette valamennyi cselekményét. Vonatkozik ez az elsőfokú ítéletet megváltoztató részre ugyanúgy, mint az elsőfokú ítéletet helybenhagyó rendelkezésekre.

A büntetéskiszabási körülmények maradéktalanul feltárára kerültek. A megyei bíróság által kiszabott joghátrány törvényes keretek között van, és tekintettel a cselekmények halmazatára, amelyek együttesen jelentős tárgyi súlyt tesznek ki, arányos és nem eltúlzott a 4 év fegyházbüntetés, enyhítésre nem kerülhet sor a harmadfokú eljárásban.

A másodfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a Győri Ítélet tábla, mint harmadfokú bíróság a Veszprém Megyei Bíróság törvénynek megfelelő ítéletét a Be. 397.§ alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§ (1), (2) bekezdésén nyugszik.

G y ő r , 2009. május 28. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk. .Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság 2008. június 19. napján kelt 1.Bf.408/2008/6. számú ítélete 2009. május 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. május 28. napján

. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: